

paa de to forskellige Fiskerier i Vesterhavet: Havfiskeriet og Hjemmefiskeriet i Baade fra aaben Strand, hvilket aldrig vil ophøre. Det er navnlig det sidste, der har givet Anledning til de store Ulykker, og det er det, man fra alle Sider i Befolkningen kræver beskyttet. Jeg hilser altsaa med Glæde, at Forslaget først og fremmest har optaget Spørgsmaalet om Læmoler paa passende Steder af Vestkysten. I Forbindelse dermed vilde jeg meget ønske, at man snarest mulig kunde faa et Skib til i Lighed med Damperen „Vestkysten“, der har haft en velsignelsesrig Virksomhed ved Thyborøn, men som vanskelig under paatrængende Forhold vil kunne overkomme hele Arbejdet. Det vilde vistnok være en betydelig Hjælp for Fiskerne og vække stor Tilfredshed hos hele den danske Befolkning, om vi anskaffede et saadant nyt Skib, der yderligere vilde kunne sikre de Folk, hvis Liv er i saa høj Grad udsat. Jeg slutter mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) om en noget anden Fordeling af Summerne, saa at man lagde Hovedvægten paa snarest mulig at faa Læmolerne byggede, selv om det skulde tage lidt længere Tid med Skagens Havn. Sikringsforanstaltninger til bedste for Fiskerne paa Vestkysten er dog det, der kræves stærkest fra alle Sider i Befolkningen.

Med Hensyn til Skagens Havn vil jeg sige, at da den sidst var for, var jeg ingen stærk Tilhænger af den, og jeg er det heller ikke nu. Men naar nu Ministeren efter denne Rejse har ment at burde forelægge Forslaget, og den almindelige Mening er, at man bør gaa til en Fiskerihavn der, skal jeg ogsaa slutte mig dertil, navnlig i Betragtning af, at det af Forslaget, som det foreligger, og af de Motiver, hvormed Ministeren ledsager det, fremgaar, at man endelig er kommen bort fra de fantasifulde Planer om en stor Eksport- og Fiskerihavn paa Jyllands Vestkyst. Det vilde jo være omtrent umuligt at gennemføre en saadan Tanke uden alt for enorme Omkostninger, og kunne vi ved Anlæg af en Fiskerihavn paa Skagen slippe for oftere at høre Tale om en stor Eksporthavn paa Jyllands Vestkyst, slipper man billigt derfra, selv om det skulde vise sig, at en Havn ved Skagen, i alt Fald en landfast Havn, kun vanskeligt kan bestaa gennem Tiderne, vanskeligt kan sikres mod Til-sanding. Selv om der imidlertid skulde ofres et Par Millioner Kroner i Løbet af

nogle Aar, og det skulde vise sig, at det skulde være et mislykket Projekt, er det dog langt fra som at gaa til et saa kostbar Havneanlæg som det, hvor om der har været fantaseret længe fra forskellige Sider. Altsaa om ikke for andet saa for at fælde denne Tanke, vil der være Anledning for Folketinget til at slutte sig til Forslaget om Anlægget af en Fiskerihavn ved Skagen.

Idet man saaledes opgiver Tanken om en stor Eksporthavn paa Jyllands Vestkyst, vil der være saa meget større Opfordring til at udvikle de to Eksporthavne, vi i Forvejen have, til at gøre den størst mulige Fyldest. Jeg mener Frederikshavns Havn og Esbjerg Havn. Frederikshavns Havn er aldrig bleven endelig fuldendt, den venter bestandig paa sin Fuldendelse, og navnlig er der betydeligt at foretage for at gøre den tilstrækkelig brugbar for den store Fiskerbefolkning, der søger dertil for at afsætte sin Fangst. Ved Esbjerg er det samme Tilfældet. Uagtet vi nylig have fuldført Fiskerihavnen der, viser det sig, at Udviklingen er gaaet saa stærkt fremad, at den ikke kan rumme mere end ca. $\frac{1}{3}$ af de Fartøjer, som efterhaanden søge dertil. Med Hyttedefade og alt, hvad der ellers hører til, kan Esbjerg kun rumme 50 Fartøjer, medens der under visse Forhold kan strømme omtrent 200 Fartøjer dertil fra de store Fiskepladser. Det er klart, at baade for Jordbrugets Eksport og for Fiskeriet er Esbjerg det centrale Punkt, som de fleste søge, og hvor det er af størst Vigtighed at kunne modtage, hvad der kommer. Denne Havn vil altsaa faa større og større Betydning, og Kravet fra den Fiskerbefolkning, som søger ud paa Havet med de store Fartøjer, vil der bestandig blive større i Retning af Plads. Jeg tvivler ikke heller om, at den højtærede Minister har faaet Øjnene op paa de Frederikshavns og for Esbjergs Betydning, saa at man kan vente i en ikke fjern Fremtid at faa yderligere Arbejder foretagne der til Fyldestgørelse af og til Støtte for det bestandig stærkere tiltagende Fiskeri i vore Farvande. Medens jeg saaledes fuldt ud kan slutte mig til Forslaget, naar jeg undtager, at jeg vilde foretrække, at Bygningen af Læmoler fremmedes stærkere end foreslaaet, selv om Skagens Havn skulde vente paa sin Fuldendelse et Aar eller to længere, maa jeg sige, at jeg ikke kan tilbageholde min Forundring over, at den højtærede Minister ikke har nævnt noget om Ringkøbing Fjord, eller i alt Fald kun løseligt har antydnet Muligheden af,